

1967 - n. 11
KULTUREEL CENTRUM HOEGAARDEN
MUSEUM JULIEN VAN NERUM

ALPAÏDIS

TIJDSCHRIFT VOOR HEEMKUNDE
FOLKLORE EN OUDHEIDKUNDE.
KLUBBLAD VAN DE VRIENDEN
VAN 'T NIEUWHUYS.

Derde jaargang.

nummer 11.

September, Oktober, November, December 1967.

Kultureel tijdschrift uitgegeven voor "De vrienden van 't nieuwhuys".

Hoofdzetel : Museum Julien Van Nerum.

Vereniging zonder winstoogmerk.

Nr 2 en 4 Ernest Ourystraat, Hoegaarden. Tf 016/76294

Verantwoordelijke uitgever : H. VAN NERUM,
Nr 44 Maquiststraat, Brussel 14.

Redaktieleider : G. VANDERMOLLEN,
Nr 40 Klein-Overlaar, Hoegaarden.

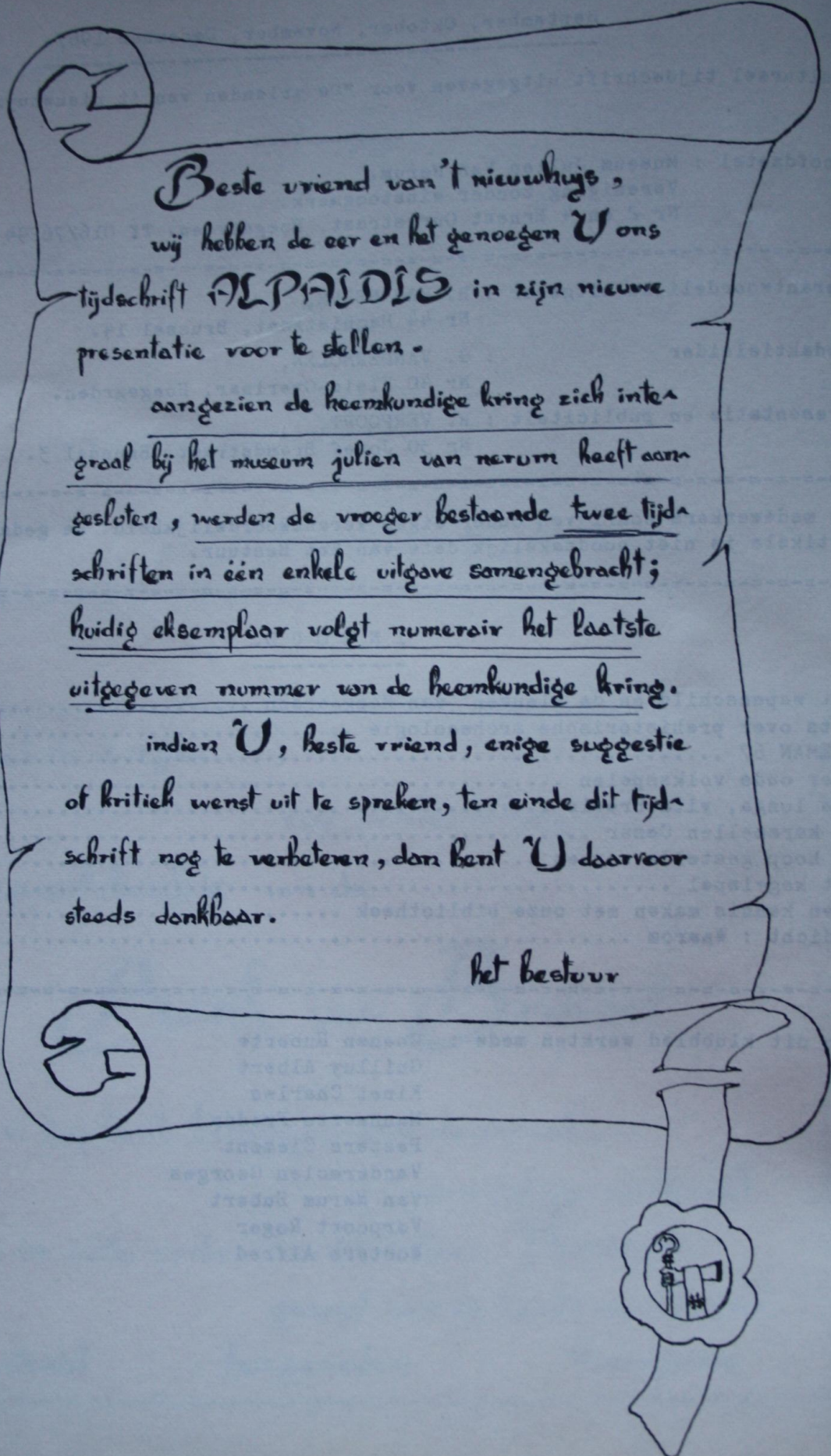
Presentatie en publiciteit : R. VERPOORT,
Nr 30 Jozef Brandstraat, Brussel 3.

De medewerkers schrijven onder eigen verantwoordelijkheid. De gedachte van hun artikels is niet noodzakelijk deze van het Bestuur.

I N H O U D.

Het wapenschild en de kleuren van Hoegaarden	H. Van Nerum
Iets over prehistorische archeologie	A. Wouters
FREMAN 67	Y. Streannam
Over oude volksspelen	R. VERPOORT
Ars longa, vita brevis	R. VERPOORT
De karamellen Cesar	A. Guilluy
Te koop gestelde werken	Mededeling
Het kegelspel	Het Bestuur
Even kennis maken met onze bibliotheek	Het Bestuur
Gedicht : Waarom	Idaro

Aan dit klubblad werkten mede :
Coenen Huberte
Guilluy Albert
Kinet Charles
Mannaerts Freddy
Peeters Clement
Vandermolen Georges
Van Nerum Hubert
Verpoort Roger
Wouters Alfred

Beste vriend van 't nieuwhuys,
wij hebben de eer en het genoegen U ons
tijdschrift **ALPARDIS** in zijn nieuwe
presentatie voor te stellen.

aangezien de heemkundige kring zich inter
graal bij het museum julien van neterum heeft aan
gesloten, werden de vroeger bestaande twee tijds
chriften in één enkele uitgave samengebracht;
huidig exemplaar volgt numerair het laatste
uitgegeven nummer van de heemkundige kring.

indien U, beste vriend, enige suggestie
of kritiek wenst uit te spreken, ten einde dit tijdschrift
nog te verbeteren, dan bent U daarvoor
steeds dankbaar.

het bestuur

"Alpaidis, nr 11, 1967 - 3^e jg.

HET WAPENSCHILD EN DE KLEUREN VAN HOEGAARDEN

=====

Onlangs stelden wij aan enkele inwoners van Hoegaarden de vraag, welke de juiste gemeentekleuren waren, maar niemand kon hierop bevestigend antwoorden, en de meest uiteenlopende inlichtingen werden ten beste gegeven.

Voor sommigen was het "blauw-wit", omdat zij deze kleuren altijd gezien hadden op de vlaggen bij kermissen en plechtigheden en vonden het zo natuurlijk dat het niet anders kon.

Anderen spraken van "groen-wit", omdat de lokale voetbalploeg in deze kleuren speelde en dat het toch normaal was dat een ploeg de kleuren van haar dorp verdedigde.

Een kleine minderheid gewaagde van "blauw-geel", omdat zij zulks op het wapenschild in het gemeentehuis dacht gezien te hebben, maar durfde zich met geen zekerheid uitspreken.

Uit deze ondervraging blijkt dat weinige inwoners van Hoegaarden, hun gemeentekleuren kennen, hetgeen zeer jammer is. Ons volk heeft meer dan ooit een culturele voorlichting nodig en dat is juist de taak van het Cultureel Centrum van Hoegaarden, want als verkeerde meningen met de tijd ingeworteld geraken, kan de waarheid niet meer achterhaald worden.

Het Koninklijk Besluit van 29 mei 1838 kende aan Hoegaarden volgend zegel en wapenschild toe :

"Van azuur (blauw) met een manipel beklede rechterarm, waarvan de hand een paalsgewijze geplaatste bisschopsstaf omklemt, alles in goud (geel)".

Deze toekenning geschiedde ingevolge de oude oorkondes van 1372, 1462, 1524, 1559, 1561 en 1588, waardoor bevestigd werd dat het "Een eenighen ghemeynensegel is welcke meyer ende scepenen sdorps Hugarden teghader pleghen te gebruiken".

Het wapenschild zinspeelt op de afhankelijkheid van Hoegaarden aan het Prinsbisdom Luik, waartoe Hoegaarden als "Vrijheid" tot aan de Franse Revolutie heeft behoord.

Het Koninklijk Besluit is onbetwistbaar. De officiële kleuren van Hoegaarden zijn deze uit haar wapenschild, namelijk "blauw-geel"; zij werden overigens door het gemeentebestuur aanvaard en komen voor op het wapenschild in de hoofding van zijn briefpapier.

Aan weinigen is het echter opgevallen dat het wapenschild van Hoegaarden, voorkomend op de bierpinten "DAS" van de Grote Brouwerij de kleuren "rood-geel" vertonen. Deze kleuren zijn juist zo men weet dat het "rood" in vroegere eeuwen het "blauw" is voorafgegaan en zulks ingevolge de kleur van de kerkelijke gewaden van de Bisschopen van Luik, zodat het "rood" als de oorspronkelijke kleur mag beschouwd worden.

In de 18de eeuw was het "rood" nochtans reeds door het "blauw" vervangen, terwijl het Koninklijk Besluit van 1838, enige wettelijke oorkonde, alleen over een "blauwe" kleur gewaagd, en waaraan wij ons te houden hebben.

Het "Groen-wit" van de lokale voetbalploeg, heeft niets te maken met het wapenschild en de gemeentekleuren van Hoegaarden en zijn alleen de kleuren, die deze ploeg heeft aangenomen. Jammer echter dat zij niet in "blauw-geel" speelt, zo zou ze de officiële gemeentekleuren verdedigen. Maar misschien komt dat wel terecht.

En ten slotte komen wij aan de "blauw-witte" gemeentevlaggen. Waarom werd hier het "goud" door het "wit" vervangen, ondanks de voorschriften van het Koninklijk Besluit ? Deze wijziging geschiedde tussen 1860 en 1870 onder liberaal bestuur, dat naar het voorbeeld van de stad Tienen handelde. Zij hadden het "blauw" als partijkleur aangenomen en noemden zich "de witten". Het was dan ook logisch dat zij "blauw-witte" gemeentevlaggen lieten vervaardigen.

Zulks was evenwel in strijd met het Koninklijk Besluit, maar het stond de Burgemeester vrij vlaggen te maken, zoals hij wilde, gezien deze toch geen officieel karakter hebben. De stad Tienen was echter wel in haar recht, want de toegekende kleuren van haar wapenschild waren inderdaad "blauw-wit" terwijl Hoegaarden door Koninklijk Besluit "blauw-geel" had bekomen.

Wat er ook van zij, uit wat voorafgaat kunnen wij besluiten dat de officiële kleuren van Hoegaarden ontegensprekelijk blauw en geel zijn, maar dat in de gemeentevlaggen het geel door wit werd vervangen, terwijl het goud op het gemeentewapen bewaard bleef. Dit alles heeft immers weinig belang want als een gele stof een tijdje in zon en lucht hangt, wordt zij toch wit. Hoofzaak is dat boven dit alles de driekleur hangt, symbool van een gezond dorp in een gezonde Natie.

Hubert VAN NERUM
Hoofdbeheerder

lekkere wijnen
en
fijne likeuren
alle rookartikelen
huis

J. Marchal -
Sterckx
13 doelstraat
hoe gaarden
H 016/76578

beenthouwerij - charcuterie

POL

rondsvlees
varkensvlees
hanen
hennen
konijnen

steeds verse kwaliteit
grote keus in charcuterie
35 doelstraat hoe gaarden
H 016/76313
men bestelt
ten huize

1886 ~ 1967

meubelen
koop voor
gordijnen
draperieën
bij vakmensen --
daarom een adres

Wannaerts
Ruelens
68 doelstraat hoe gaarden
H 016/76385

zegels
vakantie en reizen
gezinszegels

verzorgde

drukwerken →

drukkerij

Fourie

hoe gaarden

H 016/76221

garage

Smets

If 016/76164

42 tiensestraat

hoegaarden

officiële verdeler van

nekar en autobianchi

krediet overname

herstellingen

alle merken

stijlmeubelen

moderne en andere

na rijp overleg, loopt u
bij de firma

Fourrie Joseph

tiensestraat

hoegaarden

If 016/76210

huis

van

vertrouwen

nieuwbouw

herstellingen

vloeren en marmers

R & P

Wachiels

hoegaarden

iets over

prehistorische archeaologie

Het verdedigingsmiddel van de primitieve mens waren zijn nagels en tanden. Slechts in een later stadium van zijn evolutie gebruikte hij hout, en nog later gebruikte hij respectievelijk steen, brons en ijzer.

In de renaissance sprak Aldrovande van Bologna reeds over het bestaan van mensen met stenen wapens.

In de 18de eeuw waren de benamingen steen-, brons en ijzertijd slechts een praktische klassifikatie in een museum.

In 1797 vond Frère bewerkte stenen in een laag samen met beenderresten van afgestorven zoogdieren. De inventaris van de dierenwereld werd reeds vroeger bestudeerd, voor zover dat men met min of meer zekerheid de datering kon aanvangen van deze bewerkte stenen. Vroeger daarentegen steunde men op de bijbel om het fenomeen "mens" te laten aanvangen. De mens werd 4.000 à 5.000 jaar oud gedacht. De evolutieleer echter bracht die datering in tegenspraak. Vanaf de 19de eeuw begon men met opgravingen, hetgeen het begin van de archeaologie daarstelde. Smerling vond in graven van de Condroz overblijfselen van olenleeuwen, rendieren, olenberen alsook menselijke relikten. Boucher de Perthes vond op terrassen langs de Somme verschillende soorten bewerkte stenen. Gezien de aktuele erosiesnelheid, rees bij hem de idee dat de insnijding van de Somme met de tarrasvormingen minstens 10.000 jaar nodig gehad heeft. Hij besloot dan dat de mens en zijn geschiedenis zeer oud zijn.

Het bekken van de Dordogne, in Z-W. Frankrijk, met zijn horizontale kalksteenlagen kan beschouwd worden als één van de grootste geologische en archeaologische schuiloorden.

Lange tijd was de prehistorie in handen van liefhebbers en dan vooral van dokters. Die mensen hadden vooral interesse voor de menselijke anatomie en haar evolutie.

Als definitie van de prehistorie zou kunnen vooropgesteld worden : de studie van alle feiten en voorwerpen, die op de mens betrekking hebben, vóór het verschijnen van de geschreven bronnen.

Het is zeer moeilijk om de onderste grens vast te leggen. Er stelt zich hier het probleem van de paleontologische menswording. De "mens" die op zijn achterste poten liep, was dit reeds een mens? De filosofische bepaling van die onderste grens is misschien duidelijker dan de anatomische. De apen gebruiken de natuur; bij de mens is er daarentegen een intentie aanwezig, hij wijzigt de natuur, hij wendt de natuur aan. De prehistorie begint dan met de voorwerpen, die de mens naliet.

Ook de bovenste grens is moeilijk te bepalen. De Belgae konden niet schrijven, maar Caesar schreef erover. Op dat ogenblik eindigt voor Gallië de prehistorie.

De geologen gingen de prehistorische vondsten als fossielen beschouwen vóór de datering van de lagen. Hier rezen echter moeilijkheden.

Mensen van hetzelfde tijdperk, die op een afstand van elkaar woonden, konden zeer verschillende kulturen hebben. Dezelfde cultuur kon ook verhuizen. De Magdalenien-cultuur met dezelfde speerpunten is jonger in Frankrijk dan in Rusland. Deze mensen moesten migreren t.g.v. de kwaternaire ijstijden.

De kwartair-geologen hebben nu verschillende technieken ter hunner beschikking om een absolute tijdsbepaling te verrichten. De studie der sedimenten is verder gevorderd dan deze der voorwerpen. Daarom werkt men nu in omgekeerde zin : de ouderdom van de lagen laat toe de voorwerpen te dateren.

A. Prehistorische vondsten.

I. Een groot deel van de prehistorische voorwerpen kunnen aan de oppervlakte liggen. Hun ouderdom wordt dan bepaald door de geologische laag aan de oppervlakte (b.v. in alluviale vlakten, duinvelden, ...). Deze vondsten zijn jonger dan de laag waarop ze liggen.

Op sommige plaatsen kan men eveneens mengvondsten aantreffen. Voorwerpen van verschillende ouderdom en van verschillende kulturen kunnen samen aangetroffen worden. Dit is meestal een bron van vergissingen.

Bij begraafplaatsen is het skelet van een andere ouderdom dan de laag zelf.

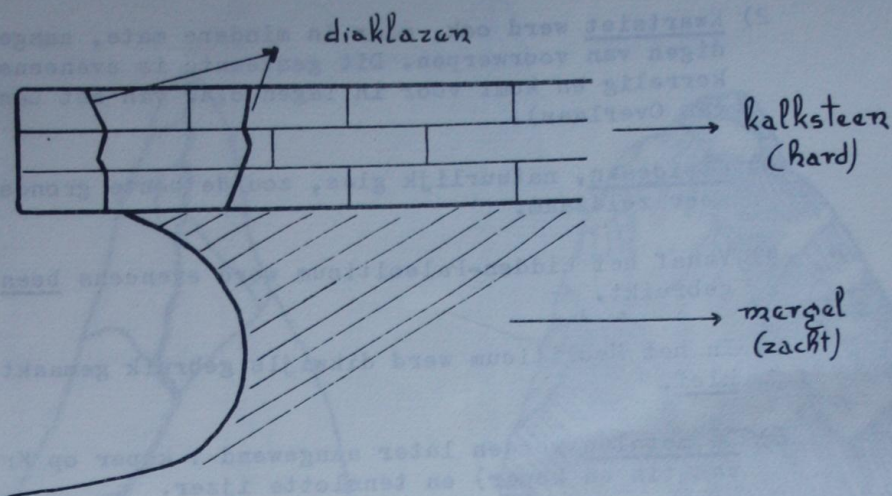
II. Dieptevondsten. De kultuurresten zijn dan bedolven door latere afzettingen.

Men kan deze vondsten onderscheiden :

a) vondsten die ter plaatse zijn blijven liggen : de in situ-vondsten. De löss - en zandafzettingen van de Würm-ijstijd hebben de kulturen bedolven zonder ze te verstoren. Woonplaatsen kunnen eveneens bedolven geweest zijn door fluviatiele afzettingen.

b) Vondsten, die verplaatst geweest zijn door afschuiving, solifluktic, rivierwerking en andere oorzaken.

III. Vondsten in grotten en hollen onder overhangende rotsen (abris sous roche).

Door vorstwerking kan die mergel stukspringen. Het afstortingspuin kan door rivieren weggevoerd worden. Die grotten en hollen waren dikwijls opgevuld met allerlei sedimenten :

- alluviale afzettingen bij overstroming.
- plafondinstorting bij aardbevingen of wanneer de overhelling v.d. hardere laag te groot was.
- druipstenen : stalagmieten.
- leem kan langs diaklazen (spleten) doorheen de hardere laag doorsijpelen.

Deze sedimenten waren dan ook weer middelen tot ouderdomsbepaling van de onderscheiden culturen.

IV. Grondplannen van vroegere bewoningsorganisaties kunnen afgeleid worden uit verschillen, die zich in of onder de bodemlaag voordoen, tengevolge van o.a. paalresten, resten van verbrandingen (ovens), enz....

B. De gebruikte grondstoffen.

- 1) In de steentijd was de belangrijkste grondstof voor het vervaardigen van gebruiksvoorwerpen de vuursteen of chalcedoon (SiO_2). Dit gesteente verschilt van kwarts, doordat het een mikrokristallijne structuur heeft. Zijn homogeniteit is verantwoordelijk voor het feit dat bij een slag er zich een drukkegel voordoet. Bevoordeelde slijtingsrichtingen zijn bij chalcedoon niet aanwezig, wat zeer belangrijk is voor het vervaardigen van allerlei voorwerpen.

De voornaamste variëteit, de silex, komt voor in de secundaire lagen van het krijt. De andere variëteit, de chert, treft men aan in de oudere kalkstenen van het Primair.

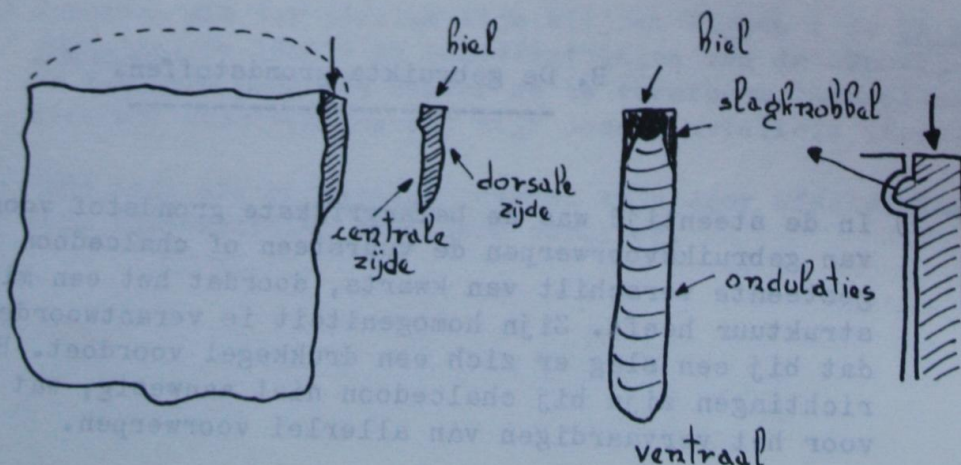
- 2) Kwartsiet werd ook, maar in mindere mate, aangewend voor het vervaardigen van voorwerpen. Dit gesteente is eveneens homogeen en fijnkorrelig en komt voor in lagen o.a. van het Landenian (de steengroef van Overlaar).
- 3) Obsideaan, natuurlijk glas, zou de beste grondstof zijn, maar deze is zeer zeldzaam.
- 4) Vanaf het Midden-Paleolithicum werd eveneens been als instrument gebruikt.
- 5) In het Neolithicum werd dikwijls gebruik gemaakt van de pottenbakkerij klei.
- 6) De metalen werden later aangewend : koper op Kreta, brons (legering van tin en koper) en tenslotte ijzer.

C. De eigenlijke typologie (leer der voorwerpen).

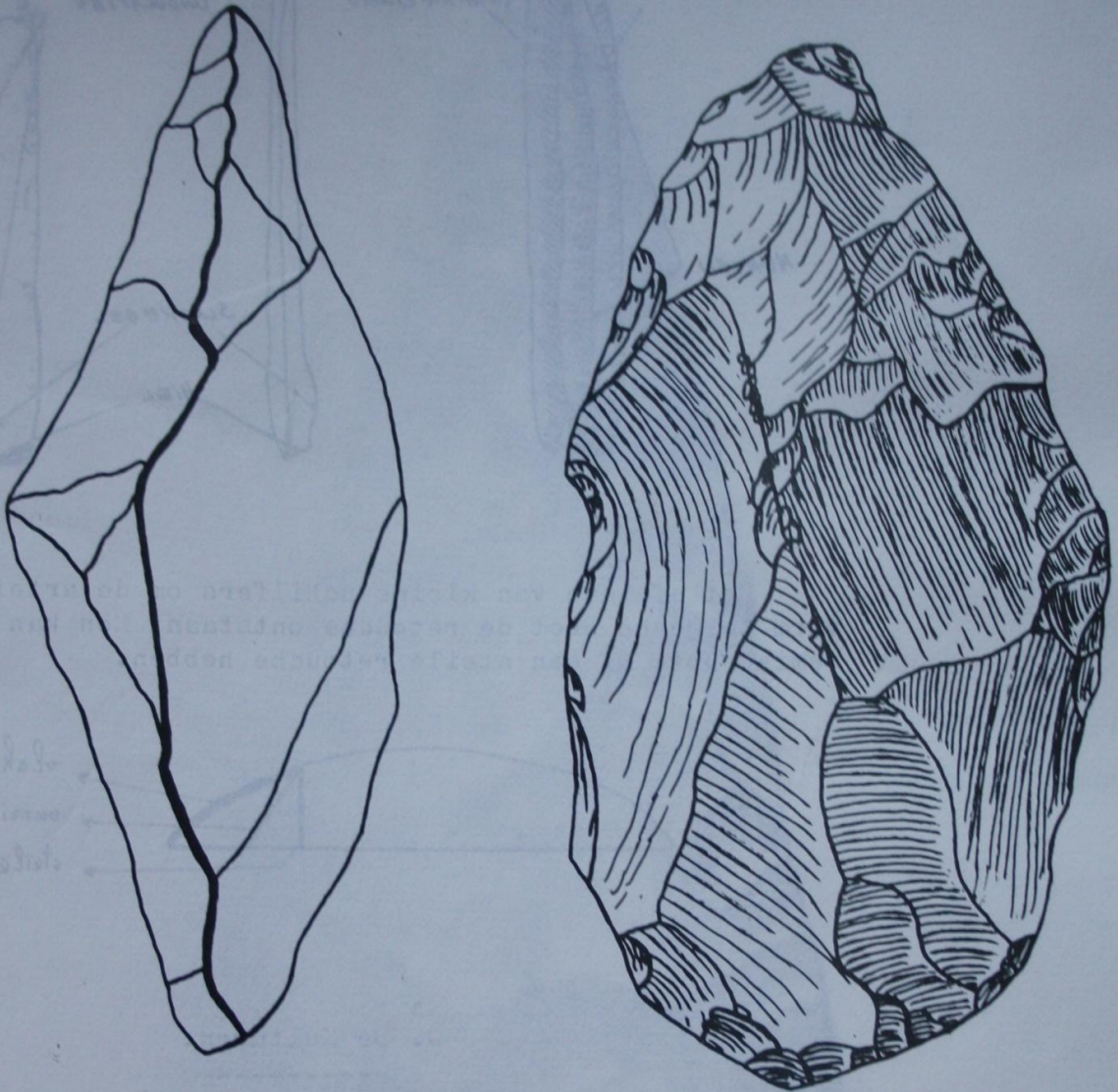
Enkele benamingen.

De silexknol waarvan men een afslag slaat, noemt men de kernsteen of nucleus. Een kling is een afslag, die minstens tweemaal zolang als breed is. Het deel van de nucleus waarop men slaat is het slagvlak. Het deel van het slagvlak dat door de slag wordt losgemaakt, noemt men de hiel van de afslag. Een afslag of kling heeft

- een dorsale zijde : dit deel dat de buitenzijde van de nucleus uitmaakte.
- een ventrale zijde, nl. het afslijtingsvlak. De ventrale zijde vertoont een slagpunt, een slagkegel en een slagknobbel. Van hieruit vertrekken ondulaties (als het ware slaggolven)

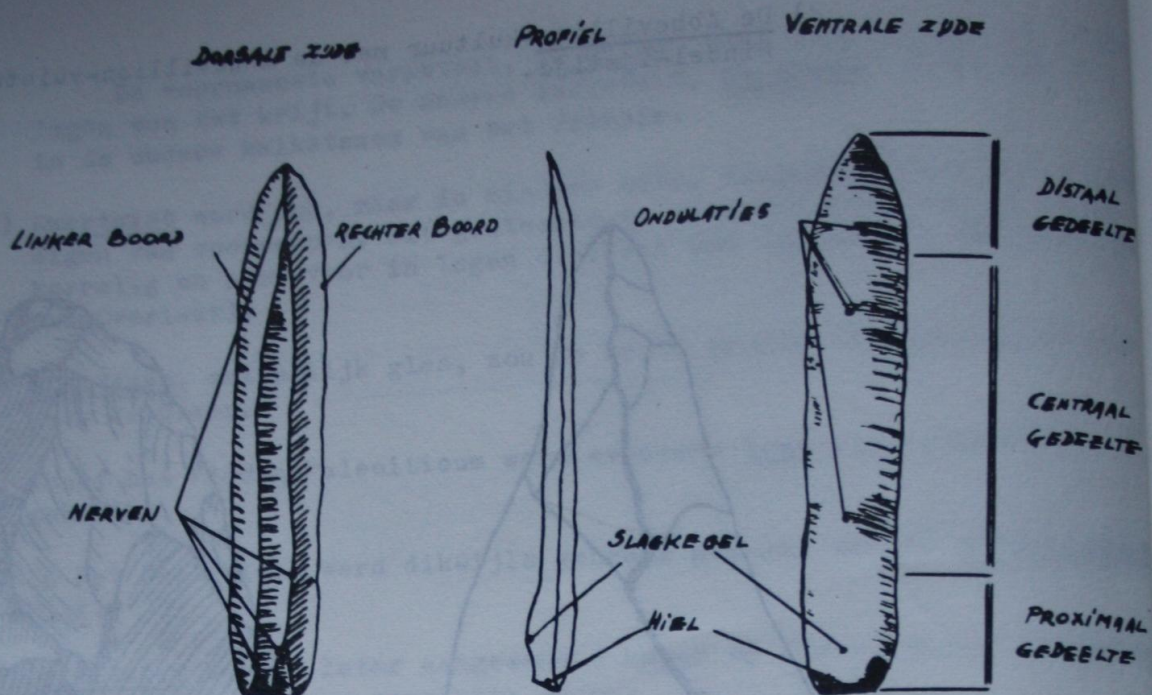

- 2) De Abbevillien-kultuur met de Abbevillien-vuistwig uit de Mindel-ijstijd.

3) Het Acheuléen.

- a) Het Vroeg-Acheuléen : uit het Mindel-Riss interglaciaal met vuistwigen.
- b) Het Midden-Acheuléen dateert uit het begin van de Riss met eveneens vuistwigen als typische werktuigen.

Het afslaan van kleine schilfers om de artefakt een bepaalde vorm te geven doet de retouche ontstaan. Men kan een vlakke, een semiabrupte of een steile retouche hebben.

D. De Kulturen.

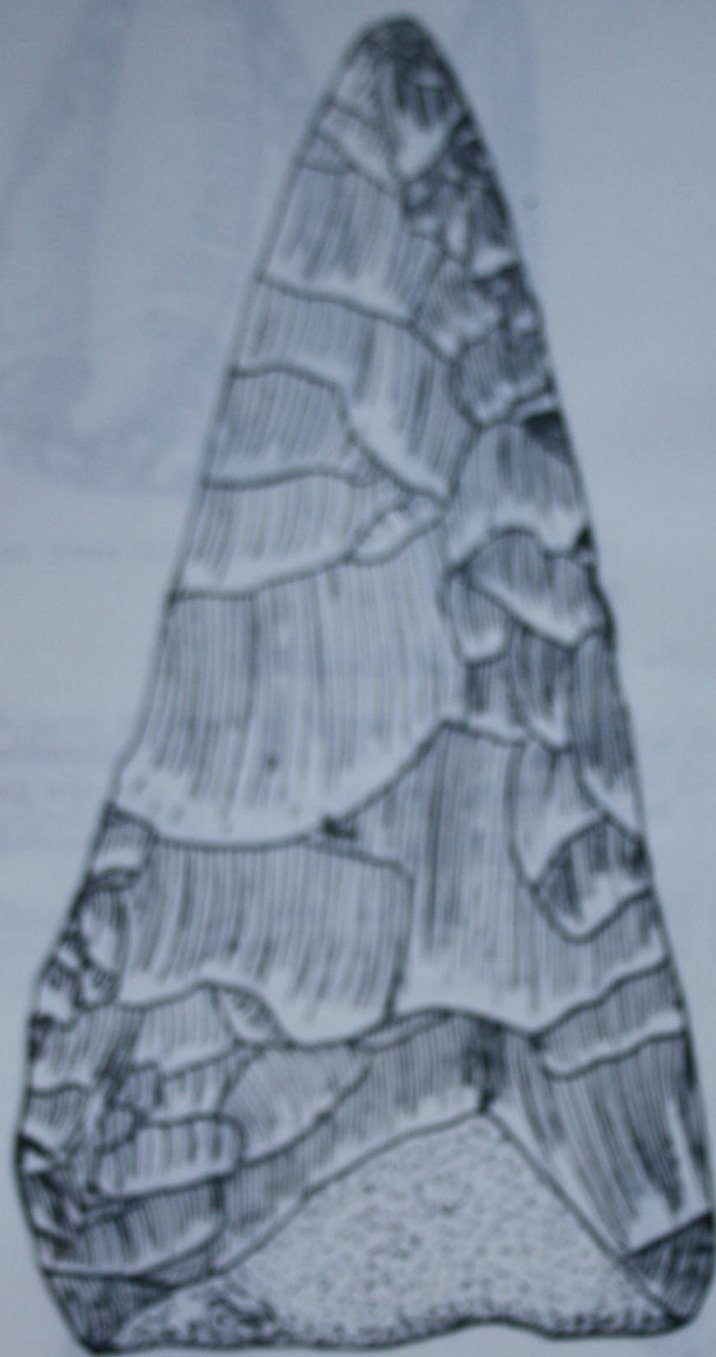
I. Het Paleolithicum.

A. Het Vroeg - Paleolithicum.

- 1) De Olduvai-kultuur. Dit is de meest primitieve cultuur. Het typische werktuig is de chopper : kei waarvan enkele afslagen worden losgemaakt. De dragers van deze cultuur zijn de Australopithecinen en/of de Parantropus in Oost-Afrika. Men dateerde deze vondst op 1.860.000 jaar.

In Europa neemt men aan dat de sporen van de eerste mens niet teruggaan tot voor de Mindel-ijstijd (minder dan 1.000.000 jaar B.C.).

4.) Het Opperste-Steinzeit (Nieuw-Steinzeit) van het zuiden van de Rijn, de Opperste-Steinzeit (Nieuw-Steinzeit) van het zuiden van de Rijn, de Opperste-Steinzeit (Nieuw-Steinzeit) van het zuiden van de Rijn.

3. Het Vollen-Paleolithicum.

Het Vollen-Paleolithicum (eerste deel van de Vollen) met een klein procent van vuistwijgen, daarentegen veel schrabbers en de Vollen-spijten.

In het 2de Mousterien-niveau werd het Neandertalerskelet gevonden.

C. Het Boven-Paleolithicum.

Deze kultuur wordt gekenmerkt door de komst van de Homo sapiens fossilis. Het begin van het Boven-Paleotiticum valt samen met het einde van een warmere periode in de Würm.

- 1) Het Perigordien met vooral de Châtelperron-spits.

- 2) Het Aurignacien met vooral de Aurignac-kling, die als type-werktuig aangezien wordt.

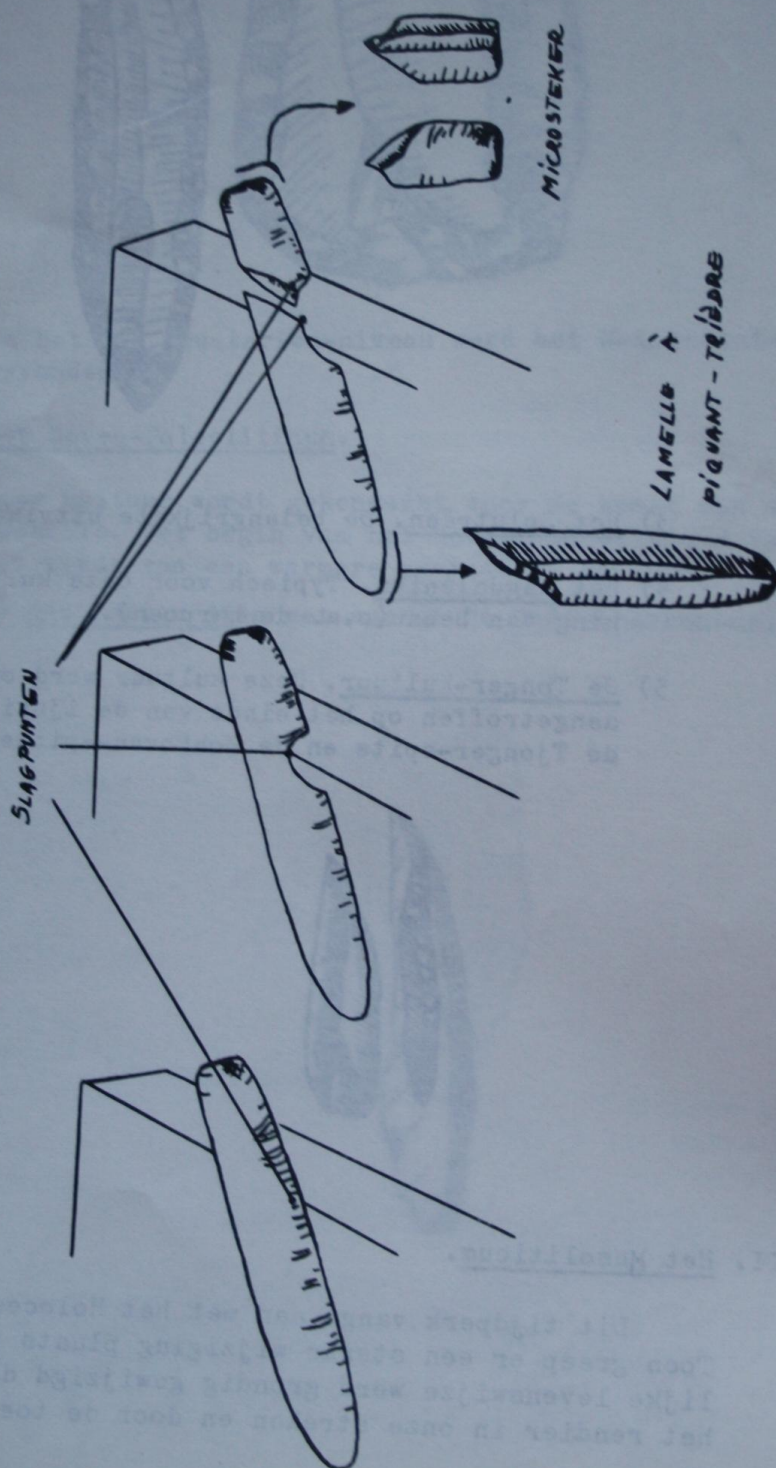
- 3) Het Solutréen. De belangrijkste uitvinding is de naald met oog.
- 4) Het Magdalénien. Typisch voor deze cultuur is de goede bewerking van been (o.a. de harpoen).
- 5) De Tjonger-Kultuur. Deze cultuur werd overal in de Lage Landen aangetroffen op het einde van de ijstijden. Kenmerkend zijn de Tjonger-spits en de Zonhoven-spitsen.

II. Het Mesoliticum.

Dit tijdperk vangt aan met het Holoceen (+ 10.000 jaar B.C.). Toen greep er een sterke wijziging plaats van het milieu. De menselijke levenswijze werd grondig gewijzigd door het verdwijnen van het rendier in onze streken en door de toenemende bebossing. Jacht

en visvangst bleven het belangrijkste bestanddeel van de voeding. Uit deze periode dateren de eerste huisdieren. De werktuigen ondergingen een diepgaande wijziging. Ze werden typisch microlithisch. Fijn bewerkte stukjes werden tot stand gebracht door een speciale techniek : de techniek van de microsteker. Op een kling werd een kerf aangebracht. Bij het uitdiepen van deze kerf ontstaat een breuk. Het stukje dat wegspringt is de microsteker. Dit werd dan afgewerkt tot een bepaalde microlith.

1) Het Vroeg-Neolithicum.

De bandkeramiekers vestigden zich vooral in de leemstreken, o.a. tussen Maas, Jeker en Meuse.

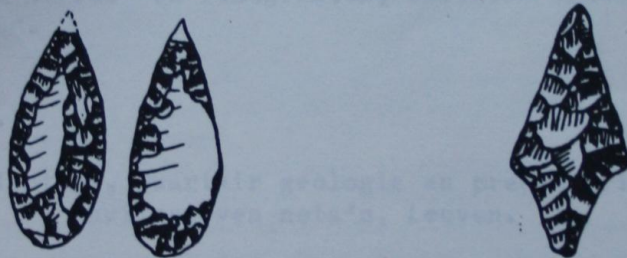
Deze mensen bedreven brandbouw, hetgeen gepaard ging met een sterke uitputting van het areaal. Ze waren seminomaden. Dit seminomadisme ging wel samen met tijdelijke vaste woonplaatsen. De boeren woonden in werkelijke dorpen. De huizen waren 5 tot 6 m breed en 7,5 m tot 30 m lang. De plattegrond van deze woningen werd teruggevonden als verkleuringen in de Bt horizont van de bodem.

Hun aardewerk bestond uit fijne keramiek met ingegrifte lijnpatronen.

2) Het Midden-Neolithicum.

Hun keramiek was zeer veelzijdig. In onze streken treft men de tulpenbeker aan.

Geslepen bijlen en pijlspitsen waren hun stenen voorwerpen.

3) Het Laat-Neolithicum.

De megalithische graven in België zijn wellicht van deze volkeren afkomstig. Ook de menhirs dateren uit dit tijdperk. Verder gebruikten ze de Grand-Pressigny-silex-dolken.

Als belangrijkste werktuigen komen op de voorgrond :

de Tardenois - spits

de Sauveterre - spits

de Viellespits

Het mesolithicum is eveneens gekenmerkt door het optreden van de bijl, eerst gemaakt uit het gewei van het rendier en later uit silex, die als een speciale aanpassing aan de toenemende bebos-
sing moet aangezien worden.

III. Het Neolithicum.

Weer onderging de levenswijze een diepgaande verandering door het leren kennen van de landbouw en het tam maken van bepaalde diersoorten.

Dit tijdperk vangt aan ongeveer 6.000 jaar B.C..

De landbouw had voor gevolg dat de mensen zich op meer vaste woon-
plaatsen gingen vestigen. Er ontstond een snelle vooruitgang van
de techniek : o.a. het weven van linnen en het bakken van potten.

E. De invloed van de mens op het milieu.

- I. De paleolitische mens liet geen definitieve invloed na op het milieu. Zijn invloed verschilde niet van deze van de dieren.
- II. De mesolitische mens gebruikte slechts open plaatsen in het bos.
- III. In het Neolithicum werden enorme oppervlakten ontbost. De ontboste grond werd gebruikt als weidegrond. Tengevolge van de beweiding breidden *Plantago*, *Rumex* en *Gramineae* zich uit. De uitbreiding van de heide met de verhoogde podzolizatie zette zich voort tot in de bronstijd.

Over het metaaltijdperk wordt hier niet gesproken, omdat dit tijdperk, voor een groot gedeelte, door de aanwezigheid van geschreven bronnen reeds tot het domein van de geschiedenis behoort.

Bij mijn weten zij er in Moegaarden nog geen prehistorische en in 't bijzonder ontdekkingen uit de steentijd gedaan.

Het is niet onwaarschijnlijk dat in onze zeer vroeg ontgonnen streek, tussen de talrijke terras- en restgrinten, relikten aanwezig zijn van de prehistorische mens.

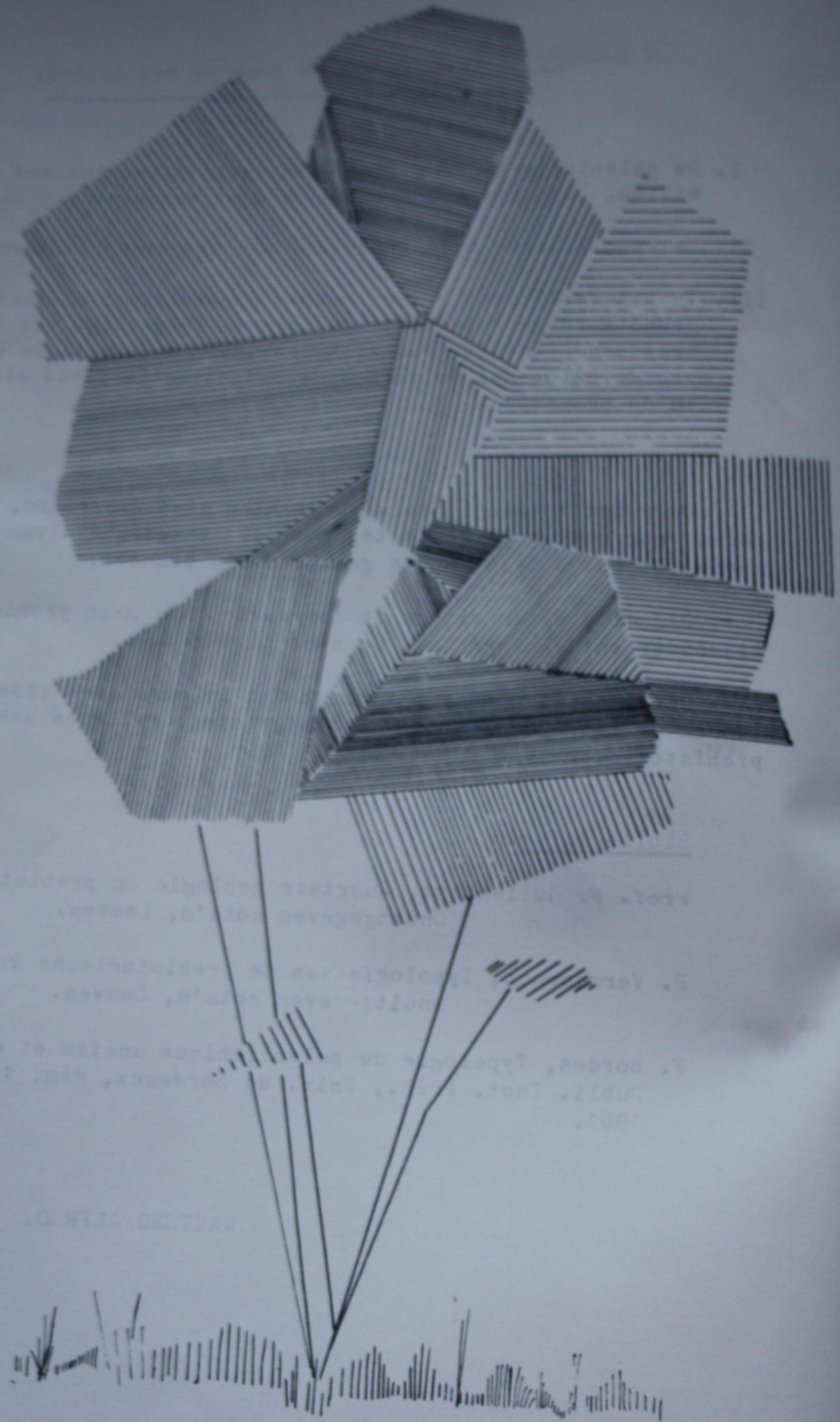
Bibliografie.

Prof. F. Gullentops, Quartair geologie en prehistorie,
Onuitgegeven nota's, Leuven.

P. Vermeersch, Typologie van de prehistorische voorwerpen,
Onuitgegeven nota's, Leuven.

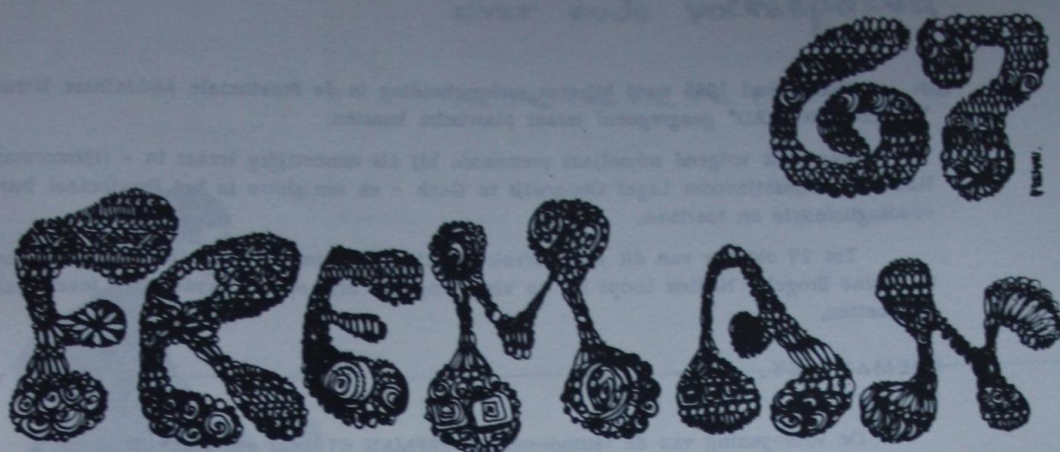
F. Bordes, Typologie du paleolithique ancien et moyen,
Publi. Inst. Préh., Univ. de Bordeaux, Mém. 1, 2 Vol...,
1961.

WAUTERS ALFRED.

toom

FREMAW 64

FREMAN : is vooreerst de schuilnaam van kunstschilder Freddy Mannaerts, afgeleid uit de eerste lettergreep van zijn voor- en familienaam.

FREMAN 67 : is de tentoonstelling die plaats greep in het museum Julien Van Nerum van 9 tot en met 24 september en de meest representatieve werken ten toon spreidde van FREMAN.

Fremman werd geboren op 22 augustus 1945 te Hoegaarden, Tiensestraat 75, en is dus een echte Hoegaardier, die thans woont in de Doelstraat 66.

Als kleuter bezocht hij de gemeentelijke "bewaarschool", in die tijd nog naast het gemeentehuis. De juffrouw had toen aan zijn ouders gezegd, dat indien "hunne kleine" niet al te best moest studeren hij toch genoeg talent bezat in zijn tekeningen.

Vanaf zijn zesde levensjaar bezocht hij dan de grote school of gemeentelijke jongensschool, waar hij zijn eerste verstandelijke vorming kreeg. Geleidelijk aan evolueerde de kleine Fremman tot een knaap van twaalf jaar en moest, gezien hij niet tot de domsten behoorde, tezamen met zijn vrienden Swellen, Delmel, Vaes e.a. de lessen in de zesde van het Koninklijk Atheneum te Tienen volgen. Behorend tot een handelaarsgezin, waar vader en moeder weinig tijd hadden, was hij reeds vanaf zijn eerste leerjaar gewoon zelfstandig te werken, zodat dit hem zeker ten goede kwam in het atheneum. Hier boeide hem zeer de lesuren handenarbeid onder leiding van de Heer Theo Humblet, kunstschilder. Door de Heer F. Van de Velde, tekenleraar, werd hij hierdoor verschillende keren uitgenodigd de tekenakademie te volgen. Zonder moeilijkheden kwam Fremman in de derde moderne wetenschappelijke A, afdeling artistiek tekenen. Dit schrikte hem niet af, daar hij wist dat het voor hem gunstig was voor zijn volgende studies.

Op 30 juni 1963 bekam hij aldaar zijn gehomologeerd getuigscrift en kon verder zijn studies kiezen. Gedurende zijn atheneumtijd knapte hij reeds verschillende decoratiewerkjes op voor verschillende jeugdverenigingen en toneelvoorstellingen.

M'n of meer gesteund door zijn vader, die huisschilder is, verf en behangpapier in voorraad heeft, kon hij gemakkelijk dergelijke werkjes opknappen.

Bij de hervatting van het schooljaar begon hij op achttienjarige leeftijd het regentaat in de plastische kunsten, waar hij door de Heer Ph. Stels ingeleid werd in de wereld der decoratieve composities en esthetica, hetgeen bij hem nog in zijn kinderschoenen stond. Dank zij de voldoende kennis van wetenschappelijk tekenen, opgedaan in het atheneum, kon hij zich toeleggen op de meer artistieke richtingen, als kunstgeschiedenis, boetseren, schilderen en decoratie. Dit maakte dat gedurende de eerst volgende vakantie verschillende schilderwerken verwezenlijkt werden.

Op 23 juni 1965 werd hij met onderscheiding in de Provinciale Middelbare Normalschool "ERNEST RICHARD" geaggregeerd leraar plastische kunsten.

Het eerst volgend schooljaar presteerde hij als rustentijdig leraar in - rijksnormalscholen te Hasselt, - rijksbijzonder Lager Onderwijs te Genk - en ten slotte in het Provinciaal Instituut voor voedingindustrie en toerisme.

Tot 27 oktober van dit jaar vervult hij zijn legerdienst bij de 10de jachtbommenwerperswing te Kleine Brogel. Nadien hoopt hij zo vlug mogelijk zijn opvoedingswerk als tekenleraar te kunnen voortzetten.

FREMAN 67.

De vooropening van de tentoonstelling FREMAN 67, was een waarachtig sukses. Men kon er het variërend geheel van schilderijen, schetsen, keramiek, houtsculptuur en decoratieve composities bewonderen.

De meest typische en meest gewaardeerde schilderwerken zijn FREMAN's decoratieve composities. Bedoeld als versterkingsstukken dient de tekening alleen als scheiding tussen figuur en achtergrond. De kleur doet hier alles, het beste bewijs van de degelijkheid van het werk. Schilderen is niet tekenen maar vormen met kleuren.

Als U, lezer, een doek koopt, is het gewoonlijk om uw interieur te verlevendigen, zodat een decoratief werk het best hieraan beantwoordt. De diepgaande kleuren van een FREMAN-gamma, de gebruikte klassieke opbouw met eenvoudige vormen zijn bij dit soort werken meer dan voldoende. Alleen de plaats waar het hangt in de woning kan nog van invloed zijn; zo maakt FREMAN liefst dergelijke werken op bestelling, zodat hij zijn kunst aanpast aan de omgeving. Op die manier kan het kunstwerk niet anders dan tot het interieur behoren.

Een voorbeeld hiervan is "Symfonie in de Nacht": bedoeld te hangen in een trapzaal werd de schilder gegrepen door de gedachte, dat deze trap leidt naar de slaap, droom en nacht. Dit alles wordt in diepgaande kleuren weergegeven op een donkergroene fond bezaaid met drie maan-sikkels, zodat men duidelijk de niet-werkelijkheid, maar het fantastische aanvoelt. Even fantasierijk zijn ook de overige stukken die zonder meer direkt bevallen en geen verduidelijking vragen.

Zijn werken in verband met antieke kunst zijn meesterlijke verwezenlijkingen door iedereen aanvaard.

De stillevens zijn levendige stukjes even kleurrijk als de panelen doch met een natuurlijke vorm der voorwerpen. "Huiselijk Genot" wordt in de Volksgazet beschreven als volgt: "niettegenstaande een overdreven koloriet geeft het een gezellige huiselijke sfeer weer". Even zeer fijn van kleur is "panorama op Hoegaarden" en zoals in het Laatste Nieuws gezegd wordt: "Zijn doeken vallen op door een warm kleurengamma en sterke belichting". "Droom in de toekomst" is hiervan een goede uitbeelding.

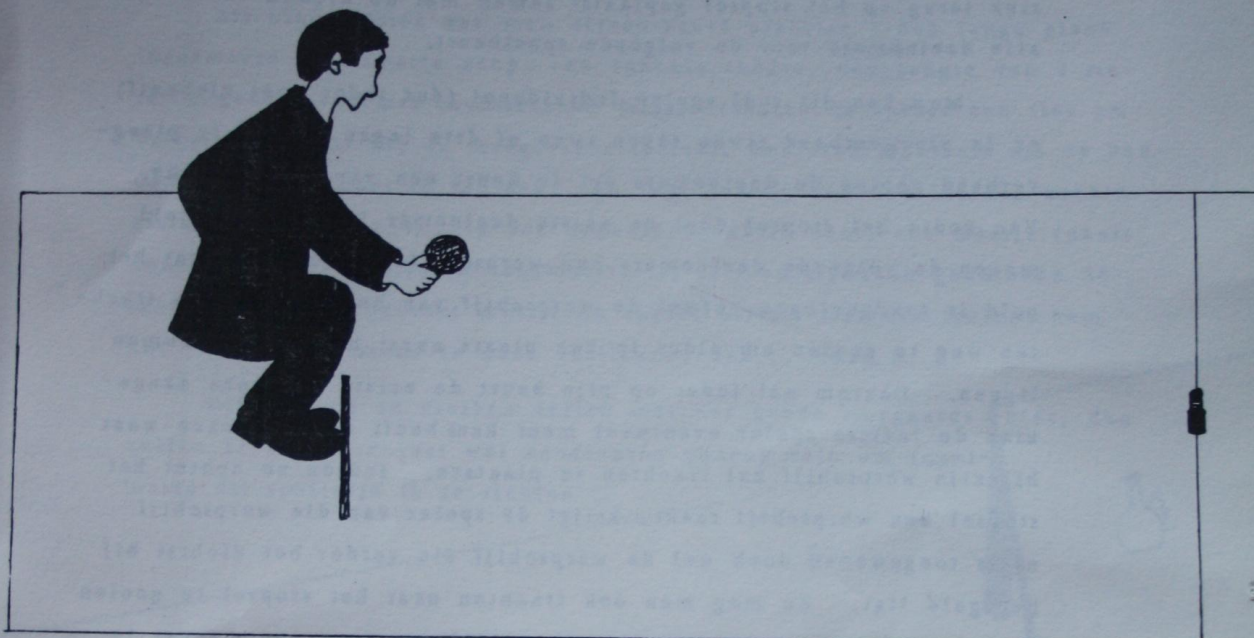
In een gesprek met de schilder vernamen we dat hij zijn stillevens tracht te gebruiken als schakel voor het publiek naar het moderne.

Iemand die een stilleven bewondert moet evenzeer bekoord worden door de kleuren van zijn composities.

In die zin zal FREMAN 67 zeker een stukje bijgedragen hebben tot de culturele opvoeding van het Hoegaardse publiek. Het is een succes geworden zodat wij FREMAN nog veel degelijke schilderwerken zien maken in de toekomst.

STREANNAM YDDERF

over oude volksspelen

STOPSPEL.

Men trekt op aardegrond een rechthoekig speelveld. Aan het ene uiteinde in het midden van een horizontaal streepje plaatst men een stopsel (kurk) of houten stokje gaande van ± 5 cm tot ± 10 cm hoogte. Iedere deelnemer plaatst op de kurk een geldstuk (allen van gelijke waarde). Aan het andere uiteinde van de rechthoek trekt men terug een horizontale lijn, dewelke de deelnemers niet mogen overschrijden met de voeten (wel met het bovenlichaam) om te gooien. Men gooit naar het stopsel met een werpschijf : dit is een rond voorwerp met een diameter van ± 7 cm en ± 1 cm dik uit lood vervaardigd (kan ook in ijzer of koper zijn). Men moet trachten op het stopsel te gooien zodat de geldstukken er af vliegen.

Wie geldstukken het dichtst bij zijn werpschijf liggen heeft, krijgt die toegewezen : bij eventuele gelijke afstand van een geldstuk tussen twee werpschijven (te meten met een koord) wordt dit geldstuk terug op het stopsel geplaatst samen met de nieuwe inzet van alle deelnemers voor de volgende speelbeurt.

Men kan dit spel spelen individueel (dus ieder voor zichzelf) en in ploegverband (twee tegen twee of drie tegen drie) ; in ploegverband gooien de deelnemers om de beurt een van iedere ploeg. Van zodra het stopsel door de eerste deelnemer is omver gegooid mogen de volgende deelnemers hun werpschijf gooien daar waar het geld is rondgevlogen, ofwel de werpschijf van hun voorgangers trachten weg te gooien om aldus in hun plaats naast het geld te komen liggen. Daarom zal ieder op zijn beurt de eerste beginnen aanzien de laatste speler eventueel meer kans heeft om te kiezen waar hij zijn werpschijf zal trachten te plaatsen. Indien nu echter het stopsel een werpschijf raakt, krijgt de speler van die werpschijf niets toegewezen doch wel de werpschijf die verder het dichtst bij het geld ligt. Zo mag men ook trachten naar het stopsel te gooien met het doel het stopsel op de werpschijf van een tegenstrever te doen rollen. Een onpartijdige kommissaris leidt het spel.

- - - - -

KRUIKEN VULLEN

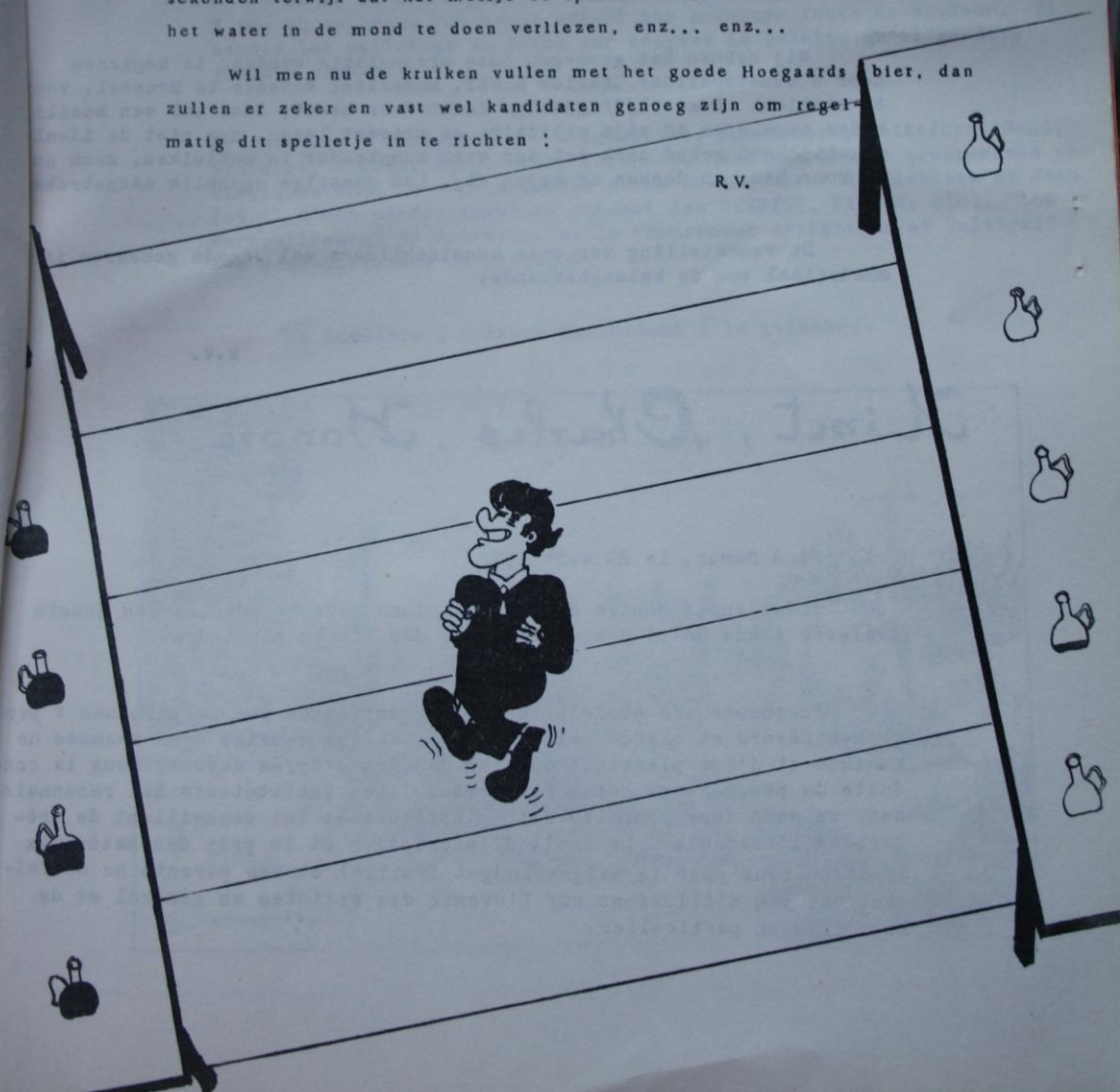
Verschillende kandidaten nemen tezelfder tijd deel. Aan de ene kant plaatst men voor iedere speler een kruik vol water op een tafeltje. Het spel begint op het vertreksein van een spelleider en duurt vijf minuten. De mededingers nemen zo veel mogelijk water in de mond en moeten, met het water in de mond een afstand met hindernissen afleggen en op het einde van deze baan met het water dat ze in de mond hebben trachten een tweede lege kruik zo veel mogelijk te vullen. Zij leggen deze afstand - heen en terug - zo dikwijls af tot de tijd van vijf minuten is verstreken.

Wie van de kandidaten het meest de tweede kruik heeft gevuld wint de wedstrijd. De spelers mogen niet in mekaars baan lopen.

Als hindernissen kan men bijvoorbeeld plaatsen : een lange plank ingesmeerd met zwarte zeep, een dubbele ladder, een lengte van 2 meter ongeveer vol met rechtstaande flessen (indien de speler een fles omver stampst moet hij ze terug recht zetten), een stuk rioolbuis om op handen en voeten door te kruipen, een lege ton op dewelke hij een zekere afstand moet afleggen, op een bepaald ogenblik naast een meisje (naast een jongen als de speler een meisje is) blijven stilstaan gedurende 20 sekonden terwijl dat het meisje de speler kittelt met het inzicht hem het water in de mond te doen verliezen, enz... enz...

Wil men nu de kruiken vullen met het goede Hoegaards bier, dan zullen er zeker en vast wel kandidaten genoeg zijn om regelmatig dit spelletje in te richten !

R. V.

ars longa, vita brevis

Volgend jaar, in de maand oktober, zal in 't nieuwhuys een grote tentoonstelling van kunstschilders worden ingericht. Na een paar kunstschilders uit de streek individueel te hebben voorgesteld, hebben wij er aan gedacht een gezamenlijke tentoonstelling te houden van verschillende kunstenaars teneinde onze kunstminnende bevolking toe te laten eens een leerrijke studie te maken door konkreet verschillende kunstwerken naast mekaar te kunnen vergelijken en tevens gedurende deze periode de kunstenaars persoonlijk te ontmoeten.

Vanaf huidige publikatie zullen al onze medewerkende kunstschilders aan onze leden worden voorgesteld.

Wij hebben het genoegen onze presentatie vandaag te beginnen door U kunstschilder Charles KINET, momenteel wonende te Brussel, voor te stellen. Deze vijftigjarige kunstenaar heeft, door tal van moeilijkheden opgelopen in zijn militaire en privaat leven, nog niet de ideale mogelijkheid gehad zich tot een waar kunstenaar te ontluiken, doch nu is voor hem, zo denken en hopen wij, het gunstige ogenblik aangebroken.

De voorstelling van onze kunstschilders zal steeds gebeuren in de moedertaal van de belanghebbende.

R.V.

Kinet, Charles, Honoré

Né à Namur, le 23 août 1912.

Très jeune, montre des dispositions pour le dessin; ses jouets préférés : une boîte d'aquarelles et des livres à peindre.

Fréquente une école primaire subventionnée par la paroisse : programme sévère et chargé mais, surtout, chaque semaine deux séances de musique et d'art plastique où l'on dessine d'après nature, sous la conduite de professeurs cotés et sérieux. Les instituteurs lui reconnaissent un sens inné pour les arts plastiques et lui conseillent de fréquenter l'académie. Le droit d'inscription et le prix des matériaux étant onéreux pour le maigre budget familial et ses parents ne se faisant que peu d'illusions sur l'avenir des artistes en général et de leur fils en particulier,

il ne suivra que la première année d'académie; il aura là pour professeur un artiste déjà connu et aujourd'hui renommé en la personne de Mr Albert DANDOIS dont il retirera le plus grand profit mais il devra se contenter de continuer à pratiquer son art en dilettante et en autodidacte !

Il s'engage à 22 ans au 1er régiment des Chasseurs Ardennais à Arlon. Bientôt remarqué par ses chefs, il est recommandé au Commandant du bataillon qui lui confie l'emploi d'observateur; ceci lui permettra de dessiner nombre de paysages ardennais.

Pendant cinq années de captivité, il fera de nombreux croquis, dessins et quelques terres cuites qu'il faudra malheureusement abandonner à l'offensive russe !

Il ne se met à peindre à l'huile, et sans grande conviction, qu'en 1950, un collègue lui ayant offert ses premiers tubes de couleur. Il étudie les matériaux et finit par adopter la palette qu'il gardera jusqu'à présent.

Expositions : jamais seul; à Bruxelles, Schaerbeek, Boitsfort, Gand, Waulsort, Jambes, Borgerhout, Turnhout, avec les divers groupements artistiques dont il a fait partie : "Le Roseau Vert" à Molenbeek St Jean (où il s'est perfectionné au contact des VERBIST, PAULUS, etc), "Les Barbouilleurs" de Boitsfort et le "Mouvement Artistique et Culturel" des Sous-Officiers de Belgique.

Se consacre à présent uniquement à la peinture.

voor alle voertuigenherstellingen

voor vlotte benzinebediening

één adres

garage

Wuestenberghs x Brouwers

28 ernst ourystraat

hoegaarden

tf 016/76278

sinds 1889 van vader op zoon

magazijnen

Albert, L. Giroulle

hout

hoegaarden

eternit

tf 016/76136

rechtstreekse invoer van spaanderplaten en franse
eiken ➤ tropische houtsoorten van afrika en
azië ➤ noordse grein ➤ naaldhout van canada

vraagt de befaamde masonite-royalcote en de
gunstig genoteerde belgische muurbekleding panoplank

Hierna volgt de vertaling in het nederlands van de korte levensloop van

Kinet, Charles, Honoré

Geboren in Namen, op 23 augustus 1912.

Vertoont op jonge leeftijd reeds een gave voor het tekenen; zijn speelgoed bij voorkeur : een doos met verfjes en tekenboeken.

Volgt zijn eerste klassen in een door de gemeente gesubsidiëerde school : streng en zwaar programma doch, iedere week twee uur les over muziek en plastische kunsten waar men tekent naar de natuur en dit onder de leiding van ernstig aangeschreven leraren. De onderwijzers zien in hem een aangeboren zin voor de plastische kunsten en raden hem aan de akademie te volgen. Daar het inschrijvingsgeld en het kostbaar materiaal nogal zwaar waren voor het magere familiebudget van zijn ouders en ook daar zijn ouders slechts weinig illusie hadden over de toekomst van een kunstenaar in het algemeen en van hun zoon in het bijzonder, volgde hij slechts het eerste jaar van de akademie; gedurende deze periode had hij als leraar de nu zeer befaamde kunstenaar, de Heer Albert DANDOIS van wie hij een goede vorming heeft bewaard; achteraf zal hij echter verplicht zijn zich tevreden te stellen met het beoefenen van de schilderkunst als liefhebber en zich door eigen studie verder in de kunstgeschiedenis te verdiepen.

Op 22 jarige leeftijd treedt hij onder de wapens bij het Eerste Regiment Ardennense Jagers in Aarlen. Wordt heel vlug door zijn oversten opgemerkt en aan de Kommandant van het Bataljon aanbevolen die hem ten slotte de post van waarnemer toevertrouwd; dit zal hem toelaten gedurende deze periode verschillende ardeense landschappen te schilderen.

Gedurende zijn vijf jaren gevangenschap, maakt hij veel schetsen, tekeningen en enkele beeldhouwwerken in gebakken aarde; spijtig genoeg zal hij dit alles bij het Russisch offensief moeten achterlaten.

Het is pas in 1950 dat hij met olieverf begint te schilderen en zonder al te grote overtuiging; een vriend schonk hem zijn eerste olieverfjes ! Hij verdiept zich in de studie van de kleuren en neemt uiteindelijk het palet in handen.

Tentoonstellingen : nooit alleen; in Brussel, Schaerbeek, Bosvoorde, Gent, Saulsort, Jambes, Bergerhout en Turnhout samen met de verschillende artistieke verenigingen waarvan hij lid is : "Le Roseau Vert" in St Jans Molenbeek (waar hij zeer interessante kontakten heeft gehad met kunstenaars als VERBIST, PAULUS, enz...), "Les Barbouilleurs" van Bosvoorde en de Artistieke en Culturele Beweging van de Belgische Onder-officieren.

Wijdt zich voor het ogenblik uitsluitend aan de schilderkunst.

x - x - x - x

Onze tweede kunstschilder is de reeds zeer bekende en plaatselijke kunstenaar Freddy Lannaerts, wiens levensbeschrijving in het artikel FREMAN 67 verschijnt; hij bezorgde ons een mooie moderne schets "boom" die wij ter illustratie afbeelden bij het hierboven aangehaald artikel.

(wordt vervolgd)

De karamellen CESAR.

Tegen de tijd dat dit artikel zal verschijnen in dit tijdschrift, zal de historische karamel Cesar reeds te verkrijgen zijn in het museum.

Het Cultureel Centrum heeft inderdaad de toelating verkregen van de eigenaar-fabrikant de Heer Fritz Putzeys, om deze lekkere versnapering te produceren en te verkopen in het museum.

De karamellen zijn dus alleen te verkrijgen in "t nieuwhuys" en dan nog met bijzondere gelegenheden. De opbrengst moet volgens de statuten volledig ten goede komen aan het Cultureel Centrum van Hoegaarden.

Wij danken de Heer Putzeys. De karamel, die reeds jaren niet meer te verkrijgen was, is terug.

Wij beschikken over al de toestellen om de karamel haar uitzicht en smaak van vroeger te geven. De formule en de samenstelling mogen niet openbaar gemaakt worden.

Het begon in 1852. Op de Gemeenteplaats woonde toen Jean-Baptist Putzeys. Hij was de grootvader van Fritz. De formule van de muntbol werd overgenomen van een suikerbakker van Leuven, een zekere Van Hauw uit de Mechelsestraat. Daar noemde men de bollen "Hollandse babbelaars".

Reeds in 1853 moesten de kinderen van Jean-Baptist, waaronder de 9 jarige Cesar, elke donderdagnamiddag 2 Kg muntbollen rollen. Dit geschiedde met de hand. De nog warme gekookte suikermassa moest met de hand in bollekens gerold worden. Daarna moesten zij een leeuw als fabrieksmerk op de bol prenten. Dat gebeurde met een koperen stuk van 5 centimes, het echte "solleke". Het geldstuk werd op de bol gelegd. Een klopp met een hamer en de nog malse bol kreeg de afdruk van de leeuw en het werd ook een platte ronde muntbol. De kleur was toen heel donker, omdat de suiker nog niet wit was. De bollen werden daarna ingepakt in stijf papier.

Het is deze jonge Cesar Putzeys, in de volksmond "Cesar Juus", die de grote vlucht aan de karamel gaf. Te Hoegaarden werden het de "munten van Cesar Juus".

De broeder van deze Cesar is "Jef Juus" of Joseph Putzeys, eerste directeur-beheerder van de suikerfabrieken Grand-Pont.

In 1887 kwam de familie Cesar Putzeys zich aan het station vestigen. Veel mensen, die met de trein vertrokken, kwamen karamellen kopen. Toen werden ze reeds in een vaste vorm gegoten.

In 1897, bij een "expo" te Brussel, zag vader Cesar een machine om vlug en veel karamellen te vormen. De moderne fabricatie drong zich op. Een vriend van vader Putzeys, de Heer Denucé, fabrikant van drops-reglisse, liet hem zijn reeds moderne fabriek zien. De machine waar nu nog de karamellen mee gevormd worden, werd in 1898 in gebruik genomen. Bij elke "cuite", dit is telkens als er karamellen gekookt worden, zijn er een aantal onverkoopbare stukjes. Deze werden dan aan de kinderen uitgedeeld. De gekende muziekdirigent uit Hoegaarden, de Heer Gasia Louis, heeft als kind zijn hand dikwijls door het keldervenster gestoken om een handvol stukjes te krijgen.

De karamel, die nu in het museum verkocht wordt, is gemaakt met dezelfde suikers en aromatische stoffen als vroeger. Alles wordt gekookt in dezelfde ketel, gegoten op dezelfde steen, gevormd in dezelfde machine. Allen de verpakking is anders.

De gekende blikken dozen zijn niet meer te betalen. Nu worden zij los verpakt in cellophaan-zakjes. Er zijn zakjes van 200 grammen. De mogelijkheid wordt overwogen om zakjes te vormen, die tegen 7 fr zouden verkocht worden.

Wij zijn fier dat wij met deze prestatie weer iets van bij ons gered hebben. Evenals het Hoegaards bier, zal de karamel CESAR ons gehemelte blijven strelen.

Daarvoor danken wij nogmaals van harte de Heer Putzeys, die ons van bij het begin steunde.

Albert Guilluy

De Conservator

wilt u mooie en sterke meubelen : slechts één adres
Emanuel Vandermolen

78 doelstraat
hoegaarden
tlf 016/76382

voor uw moderne keukens, alsook voor aanbouwmeubelen :
vlotte bediening en zorgzaam werk
brengt ons een bezoek
het loont de moeite !!!
prijzen buiten
konkurrentie !!!

huis **Marcel Delmel - Dotremont**

officiële verdeler

nestor martin fobrux

peeters rilverde
flandria wasmachines

hoegaarden

goed verzorgde diensten

huis

Nicolaes Georges

schilder
behangen

alle vloerbekledingen

tapisom

tapiflex

overgordijnen en gordijnen

hoegaarden

tlf 016/76297

kasbons

depositoboekjes

kapitalisatiebons

**GEMEENTEKREDIET
VAN BELGIE**

Pierre Rotty

83 stoophensstraat

hoegaarden

tlf 016/76320

sedert meer dan 100 jaar

Vandermolen
J & W

alle houtsoorten

dakbekleding

plastic

roefing

muurbekleding

enz ... enz ...

tt 046/76135

huis

Charles
Bullens

biedt u zijn prachtige
wintercollectie aan

in

wol

en

astralon

Beste vrienden van 't nieuwhuys

U hebt vertrouwen gehad in ons Bestuur en zo werd U dan meteen lid van het Kultureel Centrum.

De tot nu toe geboekte verwezenlijkingen en ontvangen lofbetuigingen zijn te talrijk om ze hier op te noemen. En er is nog veel meer hooi op onze vork ! ! ! In de toekomst zult U nog meer verbaasd staan over de prestaties die in het Museum Julien Van Nerum zullen geleverd worden.

Wij hopen verder uw vertrouwen waardig te zijn en vragen U nu reeds te denken aan het hernieuwen van uw lidmaatschap voor het komende nieuwe jaar. Voor de luttele som van vijf en twintig frank bent U lid voor 1968 en geniet U terug van de ontelbare voordelen en plezieren die U in 't nieuwhuys te wachten staan.

Regel uw lidmaatschap aan een bestuurslid of stort op onze PCR 1090,00 van de Bank van Brussel. Agentschap DAILLY, voor rekening nr A-37-21 van het Museum Julien Van Nerum. Vereniging zonder winstoogmerk.

Hartelijke dank en tot kijk in 't nieuwhuys achter een goede oude Hoegaardse blonde.

Het Bestuur.

TE KOOP GESTELDE WERKEN

=====

De leden kunnen zich ten persoonlijke titel volgende boekwerken aanschaffen ; het volstaat zich tot een bestuurslid te wenden.

- Bijdrage tot de geschiedenis van Outgaarden

gestencyleerd en ingebonden 76 blz. met 280
namen van oude geslachten aan 50 F.

- Geschiedenis van Hoegaarden, door E.H. Vander Velpen

gedrukt en ingebonden 184 blz. met 20 illustratie-
platen aan 100 F.

- Stamboom van de familie Lebegge uit Zitterd - Lummen
en Outgaarden

gestencyleerd 14 blz. met meer dan 500 namen, stam-
bomen en wapenschild
aan de uitzonderlijke prijs van 80 F.

Het KEGELSPEL

Na er zo lang over gepraat te hebben, is het sprookjesachtig kegelspel er toch gekomen : beter laat dan nooit en nu het er is zullen de vrienden van 't nieuwhuys er naar hartelust kunnen van genieten.

Het eerste kampioenschap, ingericht ter gelegenheid van de septemberkermis, kende een fantastisch sukses. De binnenkoer van 't nieuwhuys was werkelijk te klein. Na gedurende acht dagen als goede oude belgen hardnekkig gestreden te hebben, bekwamen we volgend klassement :

1.	MARAIN MARCHAL
2.	NICOLAES GEORGES
3.	WILLEM GILIS
4.	WILLEM GILIS

Een speciale prijs werd toegekend aan de Heer SEROM LOUIS voor de worpen van 9 kegels.

Hartelijk proficiat aan onze "kampioenen van de septemberkermis 1967" en een bijzondere vermelding aan de Heer Marain Marchal aan wie een prachtige beker werd overhandigd.

Het Bestuur van het Kultureel Centrum dankt hierbij de Heer Pierre Celis - de brouwer van het goede oude Hoegaardse bier - voor zijn milde medewerking.

Het Bestuur,

EVEN KENNIS MAKEN MET ONZE BIBLIOTHEEK

=====

In het "Cultureel Centrum van Hoegaarden" werd een Museumbibliotheek ingesteld, waarvan de werken geschonken worden door officiële instanties en partikulieren.

De bibliotheek is van culturele, opvoedende en volksontwikkellende aard en omvat uitsluitend werken, handelend over geschiedenis, heemkunde, folklore, oudheidkunde, wapen- en stamboomkunde en dergelijke.

Een beschrijvende inventaris wordt onder katalogusvorm, ter beschikking gesteld van de lezers tegen de prijs van 25 F.

Door zich tot de bibliotheek te richten en zijn handteken te plaatsen op de lezerskaart, verklaart de lezer kennis te hebben genomen van het reglement en verbindt zich te onderwerpen aan de voorwaarden.

Het beheer en de administratie werd toevertrouwd aan een Bibliotheek-archivist.

De werken worden alleen ter beschikking gesteld en uitgeleend aan de leden, aangesloten bij het Cultureel centrum, op vertoon van hun lidkaart.

Schoolgaande jeugd kan zich ook werken aanschaffen, mits voorlegging van een bewijs van zijn onderwijsinstelling.

De bibliothecaris of zijn helper zetelt in de leeszaal van het cultureel centrum, op de eerste zaterdag van elke maand vanaf 15,00 uur tot 17,00 uur.

Boeken kunnen ook op afspraak bij de bibliothecaris bekomen worden.

De prijs per uitgeleend werk bedraagt 5 F voor een periode van een maand.

Het Bestuur

- Waarom -

de wind omsluit zijn aangezicht
de ogen half toegenapen
met wang en schouder tegen het brugsten

het brugsten van het leven
het levende geluk - daar geboren
de wind omsluit zijn aangezicht

daar onder - het koude water
de golven deinzen hoog en laag
onder het brugsten van geluk

de wind omsluit zijn aangezicht
de gebalde vuisten in zijn zakken
het watergeluid klinkt zo mooi

waarom toch nu niet
waarom toch nu niet meer
en waarom niet meer

de wind omsluit zijn aangezicht
de wind straelt hem zacht - zachter
het water zingt voor hem - stil - stiller

hij wacht, en waarom niet?
hij bleef wachten, want zij is niet
gekomen!

- idaro -

MUSEUM Julien VAN NERUM

Vereniging zonder winstoogmerk

BESTUUR

Ere-Voorzitter	Professor Dokter Jan VERBESSELT
Hoofdbeheerder	Hubert VAN NERUM
Museumbeheerder	Albert GUILLEY
Klubbeheerder	Arthur VAN NERUM
Sekretaresse	Huberte COENEN
Penningmeester	Roger VERPOORT

Tarief van de publiciteit

=====

plaats	half blad	kwart blad	eigenhandig ingel.
omslag 2	275 Fr	150 Fr	met overeen te
omslag 3	275 Fr	150 Fr	komen beperking
omslag 4	300 Fr	200 Fr	100 Fr
tekstblad	250 Fr	130 Fr	

Deze prijzen gelden voor één enkele publikatie.

Teksten overmaken en betalingen vereffenen aan een bestuurslid of aan :

Roger VERPOORT
Penningmeester
30, Jozef Brandstraat
BRUSSEL 3

PCR 109000 van de Bank van Brussel
Agentschap DAILLY - voor rekening
Nr A / 37 / 21 van het Museum
Julien VAN NERUM - V Z W

Bespreek nu reeds uw plaats in ons volgend klubblad.

Wie een faktuur verlangt, vergete niet 7 % taks bij de hierboven
aangehaalde tarieven bij te voegen a.u.b.

- u hebt ongetwijfeld reeds horen spreken over de kaart van
standing,

die voor het eerst in europa door de kaart,

Generale Bankmaatschappij
ter beschikking wordt gesteld van haar cliënteel.

- overal in binnen- en buitenland, op zicht en kontant tot
10.000 fr of tegenwaarde in valuta.

- aarzel niet, neem onmiddellijk contact met de grootste,
de meest verspreide - 815 agentschappen - , de belang-
rijkste bank van het land.

- voor u, de

Generale Bankmaatschappij n.v.

72 doelstraat

hoegaarden

vrij

enig , grandioos!

het blond hoegaards bier is weer historisch
één met zijn eeuwenoude taverne

in 't Nieuwhuys
de stemtaverne van het oud hoegaards bier
uit de kleinste brouwerij van europa, de
mini-brouwerij

CELIS

te hoegaarden , heeft weer haar burgers-
rechten verworven .

periodiek klubblad

Aan E. H. Vanderwelpen.....

..... Boven-Lo.....

..... Kessel-Lo.....

(Lemmen)

Vandenneucker

bakkerij

Hoegaarden

Hf 016/76161

specialiteiten van

taarten en gebakken

voor fijnproevers !!!

men bezorgt ten huize

weg met de zorgen

een ideale belegging

het depositoboekje van de

Bank van Brussel

zal uw kapitaal beleggen aan de meest

.....voordelige rentevoet

wendt u in volle vertrouwen tot de heer Thomas

gerant van de bank van brussel

4, tiensestraat

hoegaarden

Hf 016/76151